

Nasza Matka

Nr 2 (64) luty 2012 (rok 7)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

Bożonarodzeniowe spotkanie Rady Parafialnej...

W sobotę 14 stycznia odbyło się tradycyjne bożonarodzeniowe spotkanie członków Rady Parafialnej i Zespołu Charytatywnego z ks. Proboszczem. Po wspólnej modlitwie ks. Proboszcz podał w zarysach plan spotkania:

- zapoznanie z listem arcybiskupa Wiktora Skworca w sprawie nadzwyczajnych szafarzy Komunii św.,
- omówienie spraw finansowych parafii,
- śpiewanie kolęd.

Metropolita katowicki arcybiskup Wiktor Skworec w liście skierowanym do proboszczów archidiecezji katowickiej wyraża pragnienie, aby w żadnej parafii nie zabrakło szafarzy Komunii św. Świeccy szafarze nadzwyczajni Komunii św. są wsparciem dla kapłanów, zwłaszcza jeśli chodzi o przynoszenie Komunii chorym. Ta posługa daje Kościołowi możliwość otoczenia bezpośrednim wsparciem ludzi chorych czy starszych. Posługa świeckich szafarzy jest nową formą ewangelizacji.

Ks. Proboszcz przedstawił finanse parafii, wykazał na jakie cele i jakie kwoty są przeznaczane. Na dzień dzisiejszy parafia nie jest zadłużona.

Na zakończenie spotkania wspólnie śpiewaliśmy kolędy. Akompaniował nam na pianinie ks. Proboszcz.

*Dziękujemy ks. Proboszczowi za gościnę
członkowie Rady Parafialnej
Szczęść Boże!*

SŁOWO BOŻE

(Mt 7, 7 - 11)

Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą. Gdy którego z was syn prosi o chleb, czy jest taki, który poda mu kamień? Albo gdy prosi o rybę, czy poda mu węża? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da to, co dobre, tym, którzy Go proszą.

Salwatoriński Referat Misji Zagranicznych

W Mikołowie przy placu Salwatoriaków 1 znajduje się Salwatoriński Referat Misji Zagranicznych. Koordynuje on współpracę Misjonarzy i Współpracowników Misyjnych. Misjonarze od swoich rodaków (szczególnie ci pracujący na misjach) oczekują pomocy duchowej i materialnej. Nie pozostawimy ich samych. Każdy z nas może pomóc misjom przez:

Duchowej pomocy misjonarzom możemy udzielić przez:

- modlitwę za misje,
- Komunię Świętą ofiarowaną za misje,
- osobiste cierpienia i wyrzeczenia.

Materialnie pomagamy misjom gdy:

- systematycznie składamy ofiary na potrzeby Kościoła misyjnego,
- przekazujemy rzeczy i materiały przydatne na misjach,
- uczestniczymy w dziełach Salwatorińskiego Referatu Misyjnego,

- zamawiamy intencje mszalne, odprawiane później przez misjonarzy.

Każdy może stać się gorliwym misjonarzem i jednocześnie Salwatorińskim Współpracownikiem Misyjnym, gdy podejmie wraz z nami pomoc duchową i materialną dla misji.

ZAPRASZAMY!

Za wszystkich Współpracowników Misyjnych:

- codziennie odmawiamy Różaniec Święty,
- w pierwszy dzień każdego miesiąca sprawujemy Eucharystię,
- w Dzień Zaduszny i przez cały miesiąc listopad odprowadzamy Mszę świętą za zmarłych dobrodziejów misji.

W blasku hebanowego krzyża

Ks. Mieczysław Kijacek SDS

Przedstawiam Państwu fragmenty książki długoletniego misjonarza z Tanzanii. Obecnie jest on duszpasterzem Salwatorińskiego Referatu Misji Zagranicznych w Mikołowie

Lampart z Kilimarondo

20 marca 1979

Kiedy wybrałem się z braterską wizytą z księżmi Józefem Musiołem i Franciszkiem Rumińskim do ks. Jerzego Idzika, usłyszałem historię o potężnym lamparcie, który odwiedził misję w Kilimarondo. Późnym wieczorem pod koniec stycznia dwie siostry ze Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej, pracujące na misji Kilimarondo, usłyszały hałas na zewnątrz domu. Wielki lampart wskoczył na podwórko ich misji, złapał psa za ogon i ciągnął go w stronę buszu. Odważne siostry podążyły za lampartem, niosąc

w rękach latarkę i łopatę. Niestety zwycięstwo nie było jednoznaczne, oswobodzono jedynie z paszczy lamparta psa, który w boju stracił nogę. Potem siostry spokojnie wyczołgały się do domu, zabierając ze sobą rannego psa. Lampart przez kilka godzin czał się w pobliżu misji, a potem jeszcze przez kilka nocy powracał. Ksiądz Jerzy postanowił poszukać na innych placówkach misyjnych jakiejś pułapki na lamparta i sprowadzić ją na swoją misję, lecz zwierzę na krótko przed jego powrotem wyprowadziło się i nikt go już więcej nie widział. Nie wątpię, że teraz jakiś inny lampart będzie miał więcej respektu przed siostrami.

Guziec

11 lutego 1982

Mamy obecnie środek pory deszczowej. Kukurydza i ryż pięknie rosną w niektórych częściach naszego regionu, ale nie wszędzie. Na przykład w okolicach Masasi wielu ludzi już cierpi głód z powodu braku deszczu. Misjonarze starają się, jak mogą, by z pomocą darów otrzymanych od br. Regisa i innych dobrodziejów rozwiązać ten bolesny problem. Kiedy w czasie pory deszczowej przez dłuższy czas nie pada deszcz, wielu tubylców sądzi, że to czarownik zatrzymał

deszcz i odpowiedzialnego za ten stan "złego" człowieka trzeba przykładnie ukarać solidnym laniem.

W Namiungo uprawy wyglądają wspaniale, a i na brak mięsa nie można narzekać. Ostatnio dobrze im się wiodło, bo mieli sporo mięsa z upolowanego słonia oraz z antylopy i guźca. Dwa dni temu ks. Eugeniusz Redliński zastrzelił guźca, który pałaszował uprawę kukurydzy. Kiedy składano gratulacje ks. Gienkowi, przyznał się, że to tylko tak mu się udało. Nie mógł dobrze wycelować, gdyż było bardzo ciemno.

Lwy i lamparty koło Namiungo

18 marca 1982

Nasz Dobry Ojciec w niebie w końcu i nam zesłał upragniony deszcz, który pada już od dwóch tygodni. A wraz z nim pojawiła się nadzieja, że ludzie zdążą zebrać ze swoich pól proso, maniok czy fasolę, po tym jak wszystkie uprawy kukurydzy wyschły na przysłowiowy pieprz.

Budowa nowego domu dla naszych najmłodszych współbraci, którzy ukończyli nowicjat, powoli dobiega końca. Pozostały

tylko prace związane z założeniem instalacji elektrycznej, które dokończymy później, kiedy otrzymamy z zagranicy te urządzenia, których nie można kupić na miejscu. Teraz cały wysiłek będziemy wkładać w budowę naszego kościoła w Namiungo.

Znowu głosy lampartów i lwów dały się słyszeć w okolicach Namiungo. Kiedy nocą ks. Eugeniusz Redliński i ks. Zdzisław Tracz pilnowali pól uprawnych, widzieli guźca, który według nich był tak wielki jak mała krowa. Widocznie w Namiungo są takie małe krowy!

Hipopotam z Lupaso

23 marca 1983

Po kilku dniach obfitych opadów deszczu na początku sezonu deszczowego mieliśmy kilka tygodni bezdeszczowych i uprawy roślin zaczęły usychać. Jak zwykle w takich kłopotach ludzie przypominają sobie o Bogu - Dawcy Deszczu, i znowu od czasu do czasu deszcz się pojawia. Oczywiście, ludzie mieszkający w rejonie Namiungo i Nandembo mają swoje sposoby kontaktowania się z Dawcą Deszczu i u nich deszcz pada regularnie. Jak zwykle w czasie pory deszczowej dzikie zwierzęta próbują zdobyć coś smacznego do jedzenia z pól uprawianych przez ludzi. Ludzie jednak nie są za bardzo szczęśliwi z tego powodu. Dwa hipopotamy miały w zwyczaju jeść ryż uprawiany w wioskach przylegających do parafii Lupasa. Obydwa zostały trafione strzałami z luków. Jeden zginął natychmiast, a drugi zdążył przygnieść w rowie kobietę i młodą dziewczynę, zanim został zastrzelony przez

ks. Franciszka. Ale krążące historie mówiące o tym, co się stało, są różne. Wedle jednej z historyjek wielki tłum polował na te dwa hipopotamy i kiedy je dostrzeżono, ludzie wpadli w panikę i zaczęli uciekać. Wówczas ks. Franciszek szybko wspiął się na drzewo, z którego celnie i skutecznie strzelił do hipopotama. Druga historyjka mówi, że hipopotam "zmarł na atak serca", widząc wielki tłum polujący na niego. Jednak kto tam wie, jak to było naprawdę. Faktem zaś jest, że ks. Franciszek w nagrodę za odwagę dostał serce upolowanego hipopotama i był szczęśliwy.

Ksiądz Eugeniusz Grytner był bardzo zły, kiedy lampart zranił jego psa podczas nocnego polowania. Postanowił więc spędzić w samochodzie kilka nocy, by go zastrzelić, kiedy znów się pojawi. Niestety, ks. Eugeniusz czuwał tylko do drugiej, zanim zmorzył go sen, i nie zobaczył lamparta. Eugeniuszu, może następnym razem należało by umówić się z lampartem na wcześniejszą godzinę, aby go dostać.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na luty 2012 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby wszyscy ludzie mieli pełny dostęp do wody i do zasobów potrzebnych do życia codziennego.

Intencja misyjna:

Aby Pan wspierał wysiłki pracowników służby zdrowia, którzy opiekują się chorymi i osobami starszymi w najuboższych regionach.

Przysłowia i powiedzenia z Pisma Świętego

Ks. Stanisław Sierła

Być faryzeuszem

- czyli być człowiekiem pysznym, zarozumiałym, fałszywym i przewrotnym.

Od wieków słowo "faryzeusz" kojarzy się nam negatywnie. Faryzeusze sprzeciwiali się nauce Chrystusa i nie chcieli uznać Go za zapowiedzianego przez proroków Mesjasza. Chrystus nazywa ich grobami pobielanymi, pełnymi robactwa, czyli zła, obłudy, fałszu i nienawiści. Przeciwstawia się też często ich formalizmowi religijnemu (por. Mt 23, 1-33).

Chrystus głosił Ewangelię miłości. Nikogo nie potępiał. Odróżniał człowieka od zła, które ten człowiek popełnia. Rozmawiał z faryzeuszem

Nikodemem, odpowiadał nawet na podchwytliwe pytania faryzeuszy i uczonych w Piśmie, wykazując ich błąd. Uznawał ich prawowitą władzę nad narodem, mówiąc ludziom: "Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowajcie" (por. Mt 23, 3).

INTERCJE MSZALNE

Luty 2012

Sroda	1 lutego	Sroda	15 lutego
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Czwartek	2 lutego	Czwartek	16 lutego
8 ⁰⁰	Ofiarowanie Pańskie	18 ⁰⁰	R. Kołodziej
18 ⁰⁰	R. Renk	Piątek	17 lutego
Piątek	3 lutego	18 ⁰⁰	Za + Martę Frank /od Róż Różańcowych/
18 ⁰⁰		Sobota	18 lutego
Sobota	4 lutego	18 ⁰⁰	R. Kokot
18 ⁰⁰	R. Gwiazdowska	Niedziela	19 lutego
Niedziela	5 lutego	8 ⁰⁰	R. Kędzia
8 ⁰⁰		10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Szczygieł
14 ³⁰		Poniedziałek	20 lutego
Poniedziałek	6 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Wtorek	21 lutego
Wtorek	7 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	R. Pastor	Środa	22 lutego
Środa	8 lutego	8 ⁰⁰	R. Lukoszek
8 ⁰⁰		Czwartek	23 lutego
Czwartek	9 lutego	18 ⁰⁰	R. Bógdoł
18 ⁰⁰		Piątek	24 lutego
Piątek	10 lutego	18 ⁰⁰	R. Postuła
18 ⁰⁰	Za + Andrzeja Pastor	Sobota	25 lutego
Sobota	11 lutego	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Niedziela	26 lutego
Niedziela	12 lutego	8 ⁰⁰	R. Knapiek
8 ⁰⁰	R. Krenczyk	10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Gracjalny	14 ³⁰	
14 ³⁰	R. Kołodziej	Poniedziałek	27 lutego
Poniedziałek	13 lutego	18 ⁰⁰	R. Skołud
8 ⁰⁰	Fatimska	Wtorek	28 lutego
Wtorek	14 lutego	8 ⁰⁰	Emeryci
8 ⁰⁰		Środa	29 lutego
		8 ⁰⁰	

Interesujesz się tematyką misji? Odwiedź stronę: <http://www.misje.sds.pl/>

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Luty - Marzec 2012

3 luty 2012	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
11 luty 2012	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
18 luty 2012	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
25 luty 2012	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
3 marzec 2012	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
10 marzec 2012	Gorol Barbara
	Knappek Anna
	Michalczyk Wiesława
17 marzec 2012	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
24 marzec 2012	
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
31 marzec 2012	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Oponki

Składniki:

500g mąki pszennej tortowej
500g białego tłustego sera
1/2 szkl. cukru
szczypta soli
30g cukru waniliowego
250 ml kwaśnej śmietany
4 żółtka
1 kopiąta łyżeczka sody
1-1,5 łyżki octu

ponadto:

cukier puder do posypania
olej do smażenia

Sposób przygotowania:

Mąkę przesiać (!), ser przecisnąć przez praszkę. Dodać pozostałe składniki, bardzo dobrze posiekać i wyrobić jednolite ciasto.

Rozwałkować na grubość ok. 1 cm. Szklanką wykrawać kółka a w każdym zrobić dziurkę za pomocą kieliszka. Smażyć na rozgrzanym oleju z obydwu stron. Usmażone posypać cukrem pudrem.

amb

Kącik humoru

Od czasu stworzenia Internetu ruch obrotowy Ziemi jest przede wszystkim napędzany przez zbiorowe obracanie się nauczycieli języka polskiego w grobach.

*

Facet pisze z blondynką na czacie.

- Piszemy do siebie już od 2 tygodni, mogliśmy spotkać się w realu? - pyta mężczyzna

- Ale u mnie nie ma Reala, mogliśmy się spotkać w Biedronce?

*

Mała dziewczynka stoi na ulicy i płacze, ludzie ją pytają:

- Dlaczego płaczesz?

- Bo się zgubiłam!

- A jak się nazywasz?

- Nie wiem!

- A jak się nazywa twoja mama?

- Nie wiem!

- A swój adres znasz?

- Tak: wu-wu-wu-kropka-basia-kropka-pe-el

Wyobraźcie sobie, jak ciężko będzie przyszłemu pokoleniom! Zechcesz się gdziekolwiek zarejestrować, a tu wszystkie loginy zajęte!

*

Badania wykazały, że nic tak nie wpływa pozytywnie na myślenie o sąsiadach, jak wykrzycie zaraz po przeprowadzce niezabezpieczonej sieci Wi-Fi.

*

Mąż siedzi przy komputerze, za jego plecami żona.

Żona mówi:

- Puść mnie na chwilę, teraz ja sobie posurfuję po internecie!

A mąż na to:

- Do jasnej Anielki! Czy ja Ci wrywam gabkę z ręki jak zmywasz naczynta?!

*

W sądzie:

- Po czym strona wnosi, że oskarżony się ukrywał?

- Miał na GG zawsze czerwone słoneczko.

«Caritas» wyraża troskę Kościoła o potrzebujących

Benedykt XVI (27 maja 2011 roku) – fragmenty

.../ Głównym powodem naszego dzisiejszego spotkania jest dziękowanie Bogu za liczne łaski, jakimi darzył Kościół w ciągu sześćdziesięciu lat, które upłynęły od założenia Caritas Internationalis. Po okropieństwach i spustoszeniu, spowodowanym przez II wojnę światową, sługa Boży Pius XII pragnął dać wyraz solidarności i trosce całego Kościoła w obliczu tak wielu konfliktów i sytuacji kryzysowych na świecie. Uczynił to, tworząc organizację, która w ramach Kościoła powszechnego miała przyczynić się do coraz lepszej łączności, koordynacji i współpracy między licznymi kościelnymi instytucjami charytatywnymi w różnych krajach (por. Jan Paweł II, list Podczas Ostatniej Wieczery, 16 września 2004 r., n. 1). Bł. Jan Paweł II jeszcze bardziej umocnił wzajemne więzi pomiędzy poszczególnymi krajowymi organizacjami Caritas oraz ich związek ze Stolicą Apostolską, przyznając Caritas Internationalis kościelną publiczną osobowość prawną (tamże, 3). W wyniku tego ta międzynarodowa organizacja nabrała szczególnego znaczenia w sercu wspólnoty kościelnej i została powołana, by we współpracy z hierarchią kościelną uczestniczyć w misji Kościoła, polegającej na wyraźnym ukazywaniu — poprzez czynne pełnienie dzieła miłosierdzia — tej miłości, którą jest sam Bóg. W oznaczonym dla niej zakresie Caritas Internationalis wykonuje więc, w imieniu Kościoła, własne zadania, zlecone jej dla publicznego dobra (por. Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 116, § 1). /.../

Caritas Internationalis tym różni się od innych instytucji socjalnych, że jest organizacją kościelną; uczestniczy w misji Kościoła. Taka była zawsze wola papieży i powinno to zostać ponownie wyraźnie potwierdzone przez wasze zgromadzenie ogólne. Należy zauważyć, że na

Caritas Internationalis składają się zasadniczo różne krajowe instytucje Caritas. W porównaniu z wieloma instytucjami i stowarzyszeniami kościelnymi, zaangażowanymi w działalność charytatywną, Caritas jest wyróżniającą się organizacją; pomimo różnorodności form kanonicznych, jakie przyjęły organizacje krajowe, wszystkie one stanowią wielkie wsparcie dla biskupów w ich pasterskim spełnianiu posługi miłosierdzia. Wynika z tego szczególna odpowiedzialność eklezjalna, polegająca na poddaniu się kierownictwu pasterzy Kościoła. Ponieważ Caritas Internationalis jest organizacją o profilu uniwersalnym i posiada kościelną publiczną osobowość prawną, także Stolica Apostolska jest odpowiedzialna za to, by nadzorować jej działania i czuwać nad tym, żeby jej działalność humanitarna i charytatywna oraz treść wydawanych przez nią dokumentów były całkowicie zgodne ze stanowiskiem Stolicy Apostolskiej i Magisterium Kościoła, oraz aby kierowano nią w sposób kompetentny i przejrzysty. Ta szczególna tożsamość nadal stanowi o sile Caritas Internationalis i sprawia, że jest ona wyjątkowo skuteczna. /.../

Zatem to w takiej szerszej perspektywie i ścisłej współpracy z pasterzami Kościoła, którzy jako pierwsi ponoszą odpowiedzialność za jego świadectwo o miłosierdziu (por. Deus caritas est, 32), krajowe organizacje Caritas powołane są, by nadal dawać żywotne świadectwo o uzdrawiającej i przemieniającej tajemnicy Bożej miłości, objawionej w Jezusie Chrystusie. To samo odnosi się do Caritas Internationalis, która może być pewną pomocą i wsparciem ze strony Stolicy Apostolskiej — w szczególności kompetentnej dykasterii, Papieskiej Rady «Cor Unum» — w wypełnianiu swojej misji. /.../

BIULETYN PARAFIALNY
RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej
Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula
Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala
Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65
E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl
strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl
(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)